

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سرتون به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

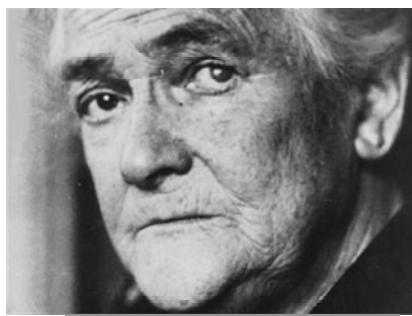
www.afgazad.com

Political

afgazad@gmail.com

سیاسی

نویسنده: کلارا زتکین
برگردان: توفان آراز
۰۹ ۰۲۲

خطوط سمت ده به جنبش کمونیستی زن

پیوست: درک زتکین از قضیه زن

(۴)

۹. برای این که احزاب وابسته به انترناسیونال کمونیستی بتوانند با بهترین نتیجه ممکن طبق خطوط سمت ده کار کنند، کنگره ۲ انترناسیونال تدبیر تشکیلاتی ذیل را اتخاذ نموده است:

الف. تشکیلات ملی:

۱. زنان عضو حزب کمونیست یک کشور نباید خود را در اتحادیه خاصی سازمان دهند، بلکه به صورت اعصابی با حقوق و وظایف برابر با مردان در سازمان حزبی محلی و در کار مجموعه ارگان های حزبی و سلسله مراتب حزبی شرکت جویند.

حزب کمونیست باید تدبیر ویژه ای اتخاذ نماید و آموزش خاصی برای آذیتاسیون به منظور جلب زنان و حفظ شان در صفوف و تعلیم شان به دنبال سازماندهی آنان ترتیب دهد.

این باید بر مبنای ارزیابی ویژگی معنوی و اخلاقی زن، عقب ماندگی تاریخی مشخص او و موقعیت ویژه ای که غالباً بر اساس کار خانگی دارد، صورت پذیرد.

۲. در هر سازمان حزبی محلی شورائی برای آذیتاسیون بین زنان ایجاد گردد، که رفقای مرد نیز در آن باشند. وظایف این شورا عبارتست از:

(آ) بین زنانی که هنوز از حزب جدایند، آژیتاسیون برنامه مند و مداوم در اجتماعات عمومی، در کنفرانس های کارخانه ها، اجتماعات کارخانه ها، اجتماعات زنان خانه دار، کنفرانس های زنان بدون حزب با نمایندگان، آژیتاسیون خانگی و تهیه و انتشار اعلامیه ها، روزنامه ها، بروشورها و ادبیات از هر نوع.

(ب) درآوردن زنانی که آژیتاسیون در آنان کارگر شده است، به عضویت در حزب، در اتحادیه های صنفی، در کوپراتیوها و دیگر سازمان های مبارزاتی و سازنده پرولتاریا.

(ث) اهتمام در این جهت که شرکت زنان اعضای حزب در امور اتحادیه های صنفی، کوپراتیوها، شوراهای کارگری و کلیه ارگان های مبارز، انقلابی پرولتاریا، نه شرکت پاسیو، بلکه شرکتی مشتاقانه بر مبنای ایده آل کمونیستی، معقولانه و باحرارت در زندگی و فعالیت سازمان ها و ارگان ها باشد.

(د) اهتمام درجهت این که زنان اعضای حزب آموزش تئوری و پراتیک ضرور را از طریق فعالیت آموزشی عمومی حزب یا در شب های مطالعه و مباحثه ویژه و غیره برای زنان بینند.

(ای) اهتمام درجهت این که زنان مستعد از لحاظ آژیتاسیون و موضوعات تشکیلاتی فرصت نیل به تحصیل پایه ای و همه جانبه ای را بیابند، که عملأً بتواند به کار آید.

(اف) اهتمام درجهت این که یک زن سردبیر برای صفحات مختص به زنان در هر نشریه حزبی تعیین گردد و همکارانش از رده های زنان پرولتار باشند.

شورای آژیتاسیون محلی زنان متشكل از ۵ تا ۷ عضو باشد، که از سوی رفقای زن سازمان یافته پیشنهاد گرددند، و از سوی رهبری حزبی محلی به رسمیت شناخته شوند. شورا باید در ارتباط تنگاتنگ با رهبری حزب کار کند و ملزم به جلب توافق رهبری حزب با اختیارات و تصمیماتش باشد. در رهبری حزب شورا باید دارای یک زن نماینده دائم باشد که با رأی مشورتی در کلیه جلسات و فعالیت ها و امور مربوط به حزب و با رأی قاطع در کلیه امور مربوط به جنبش زنان شرکت جوید.

۳. در رهبری حزبی در بخش یک شورای بخشی برای آژیتاسیون میان زنان دایر گردد. وظیفه این شورا عبارت از تسریع کار و حمایت عملی از شوراهای آژیتاسیون محلی بین زنان در سراسر بخش، و در زمان انجام وظایف شان خواهد بود. شورا به این هدف باید:

(آ) در ارتباط دائم و منظم با کلیه شوراهای محلی زنان در بخش و همچنین با شوراهای آژیتاسیون کشوری زنان و دبیرخانه کشوری زنان باشد.

(ب) به جمع آوری مواد مهمی که محصول کار در شوراهای آژیتاسیون محلی زنان باشد، بپردازد، و این مواد را در اختیار هر شورا قرار دهد.

(ث) به توزیع ادبیات آژیتاتوریک و آموزشی در سراسر بخش بپردازد.

(د) برنامه های آژیتاتوریک از هر نوع را برای سراسر بخش تدارک بیند و به اجراء درآورد، توأمًا نیروهای آژیتاتوریک و تشکیلاتی ضرور به این هدف را فراهم آورد.

ای) به اتخاذ و اجرای هر نوع تدبیری بپردازد، که قادر به بسیج زنان متعلق به توده زحمتکش در سراسر بخش به هدف شرکت دادن شان در وظایف خطیر و عملیات حزبی، تبدیل ساختن شان از تماشاگران پاسیو به عاملان فعل باشد.

اف) به تدارک کنفرانس های بخشی برای زنان اقدام نماید، که یک یا دو زن نماینده از سوی شوراهای آژیتاسیون محلی در آن ها شرکت جویند، و ضمناً نماینده‌گانی به آن ها گرسیل گردند که از بین زنان عضو شعبات محلی حزب انتخاب شده باشند. برای هر ۵۰ عضو حزب یک نماینده برگزیده شود. کنفرانس های بخشی بر حسب نیاز شورا حداقل یک بار در سال برگزار گردند.

شورای بخشی وانگهی کنفرانس های زنان بدون حزب در بخش را احضار و با شرکت نماینده‌گان شان برگزار نماید.

شورای بخشی زنان متشکل از پنج تا هفت عضو باشد، که از سوی رفقای زن سازمان یافته بخش در کنفرانس شان پیشنهاد گردند و از سوی رهبری بخش به رسمیت شناخته شوند. شورا در رابطه نزدیک با رهبری بخش کار کند، و اختیارات و تصمیماتش منوط به موافقت رهبری بخش باشد. شورا در رهبری بخش توسط یک یا چند رفیق زن نماینده‌گی گردد. نماینده‌گان شورا با رأی مشورتی در کلیه جلسات رهبری حزب و امور حزبی و با رأی قاطع در کلیه امور مربوط به جنبش زن شرکت جویند.

۴. در رهبری کشوری حزب باید یک شورای آژیتاسیون کشوری و یک دبیرخانه کشوری برای زنان وجود داشته باشند. وظایف آن ها عبارت خواهد بود از:

(آ) قرار داشتن در ارتباط دائم و منظم با شوراهای آژیتاسیون بخشی و محلی زنان و قرار دادن آن ها در رابطه نزدیک با رهبری کشوری حزب.

(ب) جمع آوری موادی که حاصل کار در شوراهای بخشی زنان باشد و توزیع این مواد به همراه تجارب و پیشنهادات خود.

(ث) تهیه ادبیات آژیتاتوریک و آموزشی برای شوراهای بخشی زنان و سراسر کشور.

(د) عطف توجه و افر به روند کار اشتغالی، تحصیلی، موقعیت حقوقی زنان، حمایت از کارگران زن، تظاهرات و مسائل منازعاتی که منافع اقتصادی، سیاسی و اجتماعی زنان را لمس کنند، و ایجاد شوراهای آژیتاتوریک بخشی و محلی زنان به جهت اشتغال با مسائل مورد منازعه.

(ای) انتشار یک نشریه منظم که از حیث تئوریک رفقای زن را آموزش دهد و تعلیم‌گرشان برای شناختی عمیق تر از کمونیسم باشد، توأمًا آنان را در رابطه نزدیک با محتوای معنوی و وظایف انقلابی آنی حزب قرار دهد. شورای کشوری زنان سردبیر چنین نشریه ای را برگزیند و در فراهم آوردن مطالب و همکاران زن از رده های کارگران برای آن بکوشد.

اف) تهیه برنامه های آژیتاتوریک از هر نوع و اجرای شان در سراسر کشور و فراهم آوردن نیروهای آژیتاتوریک و تشکیلاتی ضرور به این هدف.

جی) اتخاذ و اجرای هر تدبیری که بتواند انبوه ترین توده زنان کارگر در سراسر کشور را به شرکت در وظایف مهم و مبارزات عمومی حزب برانگیزد و آنان را درجهت این شرکت فعالانه و ایثارگرانه به حرکت درآورد.

(ج) تدارک کنفرانس های کشوری زنان، که یک یا دو زن نماینده از هر شورای بخشی در آن ها شرکت جویند، و زنان عضو حزب به آن ها گسیل گردند، که به عنوان نماینده‌گان از سوی کلیه شعبات محلی انتخاب شده باشند.

برای هر ۱۰۰ عضو حزب یک نماینده برگزیده شود؛ گروه های زن عضو پائین تر از ۱۰۰ نفر نیز یک نماینده ارسال دارند. کنفرانس های کشوری زنان برحسب نیاز تدارک یابند، حداقل یک بار در سال. شورای آذیتاسیون زنان همچنین کلیه زنان بدون حزب در سراسر کشور را برای کنفرانس های نماینده‌گان فراخواند.

(آ) انتخاب یک زن منشی بین المللی که در ارتباط دائم با دبیرخانه بین المللی زنان باشد. شورای آذیتاسیون کشوری زنان متشکل از هفت تا ده عضو باشد که از سوی کنفرانس کشوری زنان پیشنهاد و از سوی کنگره کمونیستی کشوری به رسمیت شناخته شوند. شورا در ارتباط نزدیک با رهبری کشوری حزب کار کند و در تصمیماتش وابسته به توافق نظر رهبری کشوری حزب باشد. نماینده‌گان شورا با رأی قاطع در کلیه جلسات و امور مربوط به زنان و با رأی مشورتی در امور عمومی حزب شرکت کنند.

ب. تشکیلات بین المللی:

در ارتباط با کمیته اجرائی انترناسیونال کمونیستی یک دبیرخانه بین المللی زنان دایر می‌گردد. این دبیرخانه باید دارای سه تا پنج رفیق باشد، که از سوی رفقای زن در کنفرانسی بین المللی پیشنهاد و از سوی کنگره انترناسیونال کمونیستی یا به جای آن از سوی کمیته اجرائی به رسمیت شناخته شوند. دبیرخانه زنان در رابطه نزدیک با کمیته اجرائی انترناسیونال کار کرده و در تصمیمات و تدبیرش وابسته به توافق نظر کمیته اجرائی خواهد بود. یک زن نماینده از سوی دبیرخانه با رأی مشورتی در کلیه جلسات و فعالیت‌ها و مسائل عمومی کمیته اجرائی، با رأی قاطع در مسائل منازعاتی که مربوط به جنبش زن می‌باشد، شرکت جوید. وظایف این دبیرخانه عبارتند از:

(آ) برقراری ارتباط نزدیک با شوراهای کشوری زنان متعلق به احزاب کمونیستی و به همین ترتیب برقراری ارتباط داخلی نزدیک بین این شوراهای کشوری زنان.

(ب) تهیه مواد تنویری و آذیتاتوریک که حاصل کار در شوراهای کشوری زنان باشد، و قابل حصول نمودن چنین موادی.

(ث) جمع آوری ادبیات کمونیستی مربوط به زنان و ادبیات حزبی از کشورهای مختلف - "صفحات زنان"، نشریات، اعلامیه‌ها و غیره و اهتمام درجه‌ت مبادله این ادبیات بین کشورها.

(د) تعقیب روند کار اشتغالی، موقعیت حقوقی، انسانی و عمومی زنان، تحصیل در زمینه اشتغال صنفی و عمومی، مسئله حمایت از کارگران زن، مؤسسات مراقبت از مادران و کودکان، روابط مسکن، کلام کوتاه کلیه مسائلی که در رابطه با زندگی و کار زن در کشورهای مختلف اند، جمع آوری مواد در این زمینه، معطوف داشتن توجه شوراهای کشوری زنان به مسائل و وظایفی به ویژه با اهمیت بین المللی و رجوع دادن شان به مواد مطالعه موجود.

(ای) مطالبه گزارش سریع درباره وقایع و تظاهرات بالاهمیت، حداقل یک بار در هر سه ماه.

اف) انتشار یک ارگان خبری بین المللی که گزارشات عموماً باشمول و گزارشات منتزع به ویژه مهم را منتشر سازد و افکار را متوجه مسائل عمومی، وظایف و عملیات نماید.

جی) گام عاجل درجهت این که به یاری عملیات بین المللی پرولتاریا تحت رهبری انترناسیونال کمونیستی انبوه ترین توده زنان کارگر را به صورت همزمان دوراندیش، ایثارگر و متهمور به ارتش انقلاب جذب نمود.

اچ) تدارک کنفرانس های بین المللی برای زنان کمونیست، که در خدمت تکامل تجارب حاصله و ایده های نو برای تسهیل کار و جهت تقویت ارتباط بین رفقای زن و پیوند دادن زنان کارگر سراسر جهان به کار انقلابی و مبارزه انقلابی باشند.

کنفرانس های بین المللی زنان باید به زنان استثمار و سرکوب شده در سراسر جهان فراخوان دهند: زنان پرولتار سراسر جهان! با پرولتارهای سراسر جهان زیر پرچم انترناسیونال کمونیستی ضد سرمایه داری و دموکراسی کاذب آن، برای مبارزه جهت تصرف قدرت سیاسی، برای استقرار دیکتاتوری پرولتاریا و نظام شورائی متحد شوید! این بیش از پرولتارهای مرد درمورد شما صادق است زنان پرولتار، شما که در این پیکار تنها زنجیرهای تان را ازدست خواهید داد، اما جهانی را تصاحب خواهید نمود!

* نظام شورائی یعنی شوراهای کارگران و سربازان از نوع آن که در جریان انقلاب اکتوبر در روسیه تشکیل گردیدند. همچنین تحت قیام های انقلابی در المان در ۱۹۱۸-۱۹۱۹ شوراهای کارگران و سربازان ایجاد شدند. (منبع ترجمه)

** جنگ جهانی اول (منبع ترجمه)

*** منظور از حق رأی محدود بانوان حق رأی است که به زنان با مقداری دارائی، درآمد یا چیزی مشابه تعلق داشت. (منبع ترجمه)

**** کنگره در ۱۷ اکتبر ۱۹۰۷ برگزار گشت. همزمان نخستین کنفرانس بین المللی زنان^[۶] برگزار شد. (منبع ترجمه)

***** خواهان سرخ تحت انقلاب در روسیه به صورت پزشکان و پرستاران کار می کردند. (منبع ترجمه)
ادامه دارد